

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น ขนาดเล็ก ไม่ผลัดใบ สูงได้ถึง 10 ม. เปลือกสีดำ แตกเป็นสะเก็ด ต่ำยอดปกคลุมด้วยขนสั้นนุ่ม สีน้ำตาล ก้านใบ ยาว 0.6–1.5 ซม. ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปรีถึงรูปรีแคบ กว้าง 3.5–5 ซม. ยาว 10–14 ซม. ใบบางคล้ายกระดาษ เกือบทั้งสองด้าน เมื่อแห้งผิวด้านล่างเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ผิวด้านบนเป็นสีเขียว โคน รูปรีแกว่ง ถึงมน ขอบเรียบ ปลายหู่ เส้นใบข้างละ 6–8 เส้น ปลายโค้งเกือบจรดกัน เส้นแขนงใบแบบร่างแห เห็นชัดเจน ทั้งสองด้าน ดอกแยกเพศ ออกรวมกัน ดอกเพศผู้ ออกแบบช่อกระจุกตามซอกใบ หลุดร่วงง่ายหลังจากบานเต็มที่ วงกลีบเลี้ยงโคนเชื่อมติดกันเป็นรูปประฆัง ปลายแยกเป็น 4 แฉก ด้านนอกมีขนคล้ายเส้นไหม ด้านในมีขนสั้นนุ่ม กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปคนโท ยาว 3–4 มม. เกสรเพศผู้ 16–18 เกสร รังไข่ไม่เจริญปกคลุมด้วยขนหยาบแข็ง ดอกเพศเมีย ออกเดี่ยว ๆ ก้านดอกสั้นมาก วงกลีบเลี้ยงโคนเชื่อมติดกันเป็นรูปประฆัง ปลายแยกเป็น 4 แฉก กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปคนโท ไม่มีเกสรเพศผู้ที่เป็นหมัน รังไข่ กลม ปกคลุมด้วยขนคล้ายเส้นไหม มี 4 ช่อง ก้านยอดเกสร 1 ผลแบบมีเนื้อหนึ่งถึงหลายเมล็ดทรงรีถึงเกือบกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 1–1.5 ซม. เกือบเกลี้ยง ผลสุกสีเหลืองแกมส้มหรือแดง ก้านผลสั้นมาก วงกลีบเลี้ยงติดทนปกคลุมด้วยขนสั้นหนานุ่มทั้งสองด้าน แฉก กลีบเลี้ยง 4 กลีบ ยาว 3.5–5 มม. นิเวศวิทยา พบในป่าดิบแล้งและป่าละเมาะเขาหินปูน ที่ความสูงจากระดับทะเล 10–500 ม.

ข้อมูลอ้างอิง : www.asianplant.net

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

